

ikke gaaet ud fra og har ikke tilſpøiet noget ſomhelſt Andet. Tværtimod, jeg har udtrykkelig ſagt, at naar man har en ſaadan Erklæring fra en Mand med hans Navn under, tror jeg, at man ſtal blive ſtaaende ved den, indtil man har Kjendſgjærninger, ſom modbevise den, og ikke henholde ſig til Nygter. Det har jeg ſagt ſaa udtrykkeligt, ſom det kan ſiges, ſaa jeg begriber ikke, hvorledes det ærede Medlem kan komme med Beſtylninger af den Art, ſom han kom med. Jeg har jo ingenlunde udtalt Noget om, at alle Udtalelſer i „Sjællandsposten“ vare beretigede, tværtimod, ſom jeg i dette Dieblit har oplyſt, jeg har beſtemt ſagt, at jeg vilde have anſet det for uviſeligt, at viſe Udtalelſer ikke vare fremkomne. Jeg har i det Hele taget ikke indladt mig ret meget paa at bedømme diſe Udtalelſer. Jeg har ſagt, at der var nogle af dem, ſom efter min Mening kunde forſvares og udfyldes paa Grund af den Stilling, ſom der i det Hele var tilſtede ved Landmandsforſamlingen i Aalborg, og jeg har ſøgt at oplyſe, at Stillingen der var en noget anden, end det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Holſtein) er gaaet ud fra, og at navnlig den Omſtændighed, at Hs. Majeſtæt Kongen var tilſtede ſom Gæſt, maatte foranledige, at man ikke optraadte paa den Maade, ſom Hr. Dam gjorde, men jeg har ikke indladt mig paa at godkjende alle diſe Udtalelſer. Det gaar det ærede Medlem ud fra, men det er han ingenlunde berettiget til. Det kommer maaffe af, at han ikke ret har hørt, hvad jeg ſagde i mit første Foredrag.

A. Holt: Jeg har ſikkert ikke miſforſtaet det ærede Medlems Udtalelſer, at der ingen Rigsdagsmænd var kommet tilſtede for at demonſtrere med Undtagelſe af een, men jeg ſtal kun ſige, at naar det ærede Medlem her kom tilbage til Hr. Dam og vil fremſætte det her i Thinget, ſom om han har gjort ſig ſtyldig i en Demonſtration mod Hs. Majeſtæt Kongen, endſkjøndt Hr. Dam ſtod langt borte paa Pladsen, omgivet af en Del af ſine politiſke Modſtandere, ſom omkringende ham raabte: „Leve Miniſteriet Eſtrup“, ſaa vil jeg dog fremhæve, at det var ved denne Leilighed, at Hr. Dams Ord falde, ſom han ſelv har berettet; men det er ſaa ſandelig vel meget at ſige, at det er en Demonſtration mod Hs. Majeſtæt Kongen.

Jørgenſlev: Jeg ſtal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg er gaaet ud fra Hr. Dams egen Erklæring. Jeg har ikke ſagt Noget ſomhelſt om, hvor Hr. Dam ſtod eller var eller ikke var. Jeg har kun

ſagt, og det forekommer mig at være rigtigt, at den Deltagelſe, Hr. Dam havde i, hvad der forefaldt ved Landmandsforſamlingen i Aalborg, maa ſes i Sammenhæng med Alt, hvad der forefaldt der. Det har jeg ſagt, og det ſtaar jeg ved. Det forekommer mig, dog, at der maa være en fornuſtig Mening i de Herrers Optraeden derovre, og at naar man deltager i ſaadanne Raab, maa man have en fornuſtig Mening dermed. Det er Noget, jeg beſtemt gaar ud fra, og jeg veed ikke, hvorledes jeg ſtal forklare det paa anden Maade. Jeg har ikke ſet Hr. Dam i Aalborg, jeg veed ikke, hvor han opholdt ſig paa Landmandsforſamlingspladsen; ved hvad jeg fremkom med, er jeg kun gaaet ud fra, hvad Hr. Dam har underſkrevet, og jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem kan forlange Mere.

Boſſen: Det er tidligere blevet udtalt, at Grundlovens § 57 er gaaet over i vor Forfatning fra andre Lande, og at der ved dens Tilblivelse hos os ikke er forekommet Noget, ſom egentlig kan tjene til den rette Opfattelſe af dens Betydning. Det forekommer nu ogsaa mig, at tidligere Forhandlinger overfor tilsvarende Spørgſmaal have viiſt nogen Bakken i Thingets Opfattelſe af denne Paragraf. Jeg vil derfor tillade mig at fremſætte en Oplyſning, ſom maaffe ikke er fuldstændig nærværende for alle ærede Medlemmer, og det er den, at det er ikke rigtigt, at denne Paragraf i dens nuværende Skikkelse er overgaaet fra andre Lande. Tværtimod, den Del af Paragrafen, i Henhold til hvilken vi her overhovedet føre denne Debat om Tilladeſe til at ſagsøge Thingets Medlemmer, er eneſtaaende hos os. I alle andre Landes Forfatninger er det abſolut afſtaaret; der vil ikke en Gang Thingets Samtykke kunne aabne Udgang til at ſagsøge et Medlem af Thinget for, hvad han har udtalt i Forſamlingen. Vi have jo nu ſaaet en let Udgang til at eſterſe andre Landes Forfatninger, og jeg har da gjort mig den Uleilighed at ſe dette eſter, og man vil da finde, at i følgende Lande, ſom vi have Oplyſning om, nemlig Norge, Holland, Belgien, Frankrig, Tydſkland, Øſterrig og Italien, findes en tilsvarende Beſtemmelſe om Ytringsſfriheden paa Thinge, men den er abſolut og uangribelig. I Sverig ſtaar det lidt tvivlſomt; det er der ikke fuldstændig klart, hvorledes et Tilfælde ſom dette vil blive behandlet. Hos os er der imidlertid en Beſtemmelſe om, at en Udlevering kan finde Sted med Thingets Samtykke. Dette er noget Ny, Noget, ſom er kommet ind ſærlig hos os. Hvis det maa være mig tilladt at oplæſe en Beſtemmelſe af